

- ii) Tribunalen tog ingen vederbörlig hänsyn till bestämmelserna om konfidentialitet i den sektorsspecifika lagstiftningen om växtskyddsmedel, nämligen rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG.⁽⁴⁾
- iii) Tribunalen gjorde fel när den bortsåg från behovet av att säkerställa att artikel 6.1 i Århusförordningen så långt det var möjligt stämde överens med stadgan om de grundläggande rättigheterna och avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPS).

⁽¹⁾ EUT L 264, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 145, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 230, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 20, s. 236.

⁽⁴⁾ EUT L 309, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av de Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 23 december 2013 — Diageo Brands BV mot Simiramida-04 EOOD

(Mål C-681/13)

(2014/C 71/18)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Diageo Brands BV

Motpart: Simiramida-04 EOOD

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 34.1 i förordning (EG) nr 44/2001⁽¹⁾ tolkas så, att denna grund för att vägra erkänna en dom även avser fall där beslutet från domstolen i ursprungsmedlemsstaten på ett uppenbart sätt strider mot unionsrätten, och nämnda domstol inser detta?
2. a) Ska artikel 34.1 i förordning (EG) nr 44/2001 tolkas så, att ett åberopande av denna grund för att vägra erkänna en dom hindras av den omständigheten att den part som åberopar grunden har underlåtit att uttömma alla tillgängliga rättsmedel i den medlemsstat där beslutet meddelades?

- b) Om fråga 2 a) ska besvaras jakande, blir svaret annorlunda om det hade varit meningslöst att uttömma alla rättsmedel i ursprungsmedlemsstaten, eftersom det finns anledning att anta att detta inte skulle ha lett till ett annat resultat?

3. Ska artikel 14 i direktiv 2004/48⁽²⁾ tolkas så, att denna bestämmelse även omfattar parternas kostnader för en skadeståndstalan i en medlemsstat, om talan och försvaret mot talan avser motpartens påstådda ansvar för de beslag som denne har gjort och de meddelanden som denne har skickat för att säkerställa skyddet för sin varumärkesrätt i en annan medlemsstat, och därvid frågan huruvida ett domstolsbeslut i den sistnämnda medlemsstaten ska erkännas i den förstnämnda medlemsstaten?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, s. 1)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (EGT L 351, s. 44)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 27 december 2013 — X AB/Skatteverket

(Mål C-686/13)

(2014/C 71/19)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: X AB

Svarande: Skatteverket

Tolkningsfråga/Giltighetsfråga

Utgör artikel 49 FEUF och artikel 63 FEUF hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken hemviststaten inte medger avdrag för en valutakursförlust som är integrerad i en kapitalförlust på en näringsbetingad andel i ett bolag som har hemvist i en annan medlemsstat, när hemviststaten tillämpar ett system där kapitalvinster och kapitalförluster på sådana andelar inte beaktas vid beräkning av beskattningsunderlaget?